

המשר לפרשת: בלק

באימון מיוחד וסודי של אחת מיחידות העילית החשובות ביותר של הצבא. התורמת נעמדה על אחת הגבעות וצפתה בלוחמים העורכים אימונים קשים ומפרכים. כיצד הם מתגלגלים וזוחלים בתנאי שטח קשים, שאף גרמו לכמה מהם להיפצע ולמעוד.

בסיום הטסק, פנה שר הביטחון של מדינת ישראל אל התורמת ושאל אותה כיצד היא מרגישה אחר כל מה שראתה באותו יום. התורמת לא הסתירה את התרגשותה ואמרה: "התפעלתי והתרגשתי מאד מדברים רבים שראיתי, אך דבר אחד היה קשה לי מאד לראות, ולמענו אני מוכנה לתרום עוד מיליון דולר ובלבד שתשנו אותו." "על מה גברתי מדברתי?", שאל שר הביטחון בבהלה. "אני מתחננת שתיישרו את השטח ללוחמים המסכנים המתאמנים בתנאי שטח קשים, ובגלל כך הינם נופלים ונחבטים, ואף נפצעים. ולשם כך, אני מוסיפה מיליון דולר."

מי שזוכר, באותה תקופה, דבריה התפרסמו בכל הארץ, ומדינה שלימה לגלה ללא סוף על דבריה של התורמת התמימה שלא הבינה דבר אחד: חייל ולוחם שמיישרים בעבורו את השטח, לעולם לא יהפוך ללוחם עז ומיומן. דווקא תנאי השטח הקשים, דווקא המעידות והנפילות הם אלו המכשירות והופכות אותו להיות מוצלח וחד. רק דרך קשה ועמידה בניסיונות מולידה אדם מוצלח.

"אך האמת היא", חותם הרב דיאמנט, "כי רבים מאיתנו דומים לאותה תורמת. לכל אחד יש ניסיונות ותנאי שטח קשים שמזמנים לנו מן השמיים, וכל זאת רק בכדי לחשל אותנו ולפתח בנו את האמונה והבטחון בה.

ואנו, במקום להתמודד מול הניסיון ולהתחזק באמונה בה; אנו בוחרים לבכות ולהתחנן שמישהו יישר לנו את הדרך, וכי רק שנזכה לחיים קלים. עלינו לזכור, כי דוקא הניסיונות ששולח לך הבורא – הם האימונים הטובים ביותר להפוך אותך ללוחם ולזכות בחיים טובים ומאושרים. (בארה של תורה). במקום לנסות רק לחפש אחר סגולות וישועות, ננסה תוך כדי להבין שזהו ניסיון שמנסים אותנו מן השמיים, אשר כולו נועד לטובתנו, ואם נקבלו באהבה ונחזק את שריר הביטחון בה; נזכה לגדול ולפרוח ב"ה.

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

<div></div>	<div></div>
השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".	
<p>שער ג פרק: ע"ז-פ.א.</p>	

מסמל את ה'יצה"ר, הארס נכנס לגוף והוא מטפס לאט לאט. כך גם כשאתה רואה אדם שח"ו מוריד את הכיפה, זה לא בא לו ביום אחד, יש לו ריקבון פנימי כבר תקופה ארוכה, ובסוף כשהוא החליט להוריד את הכיפה זה רק המעשה החיצוני.

ולכן חשוב מאוד כל פסיק קטן חיובי אצל האדם, האם אנחנו מתקדמים לקראת העליה החיובית או ח"ו מתחילים את ההדרדרות!..

הנידון הוא לא ה'פסיק' עצמו. המעשה הקטן ודאי חשוב, אבל יש כאן נקודה של 'משמעות' נוספת האם הוא הולך לקראת העליה לכיוון החיובי, שמהמעשה הקטן הזה יהיה עוד מעשה קטן חיובי, וע"כ לאט לאט יהיו גם מעשים גדולים, או שלהיפך, מעשה שלילי קטן יגרור אחריו עוד מעשה שלילי קטן, ועי"כ תיוצר ירידה, ואח"כ יעשה מעשים שלילים גדולים..

הנידון הוא לא ה'פסיק' עצמו. המעשה הקטן ודאי חשוב, אבל יש כאן נקודה של 'משמעות' נוספת האם הוא הולך לקראת העליה לכיוון החיובי, שמהמעשה הקטן הזה יהיה עוד מעשה קטן חיובי, וע"כ לאט לאט יהיו גם מעשים גדולים, או שלהיפך, מעשה שלילי קטן יגרור אחריו עוד מעשה שלילי קטן, ועי"כ תיוצר ירידה, ואח"כ יעשה מעשים שלילים גדולים..

הנידון הוא לא ה'פסיק' עצמו. המעשה הקטן ודאי חשוב, אבל יש כאן נקודה של 'משמעות' נוספת האם הוא הולך לקראת העליה לכיוון החיובי, שמהמעשה הקטן הזה יהיה עוד מעשה קטן חיובי, וע"כ לאט לאט יהיו גם מעשים גדולים, או שלהיפך, מעשה שלילי קטן יגרור אחריו עוד מעשה שלילי קטן, ועי"כ תיוצר ירידה, ואח"כ יעשה מעשים שלילים גדולים..

שייך שהמעשה הקטן יכריע בסוף לכאן או לכאן. מאיפה לומדים את החשיבות של המעשה הקטן? מהיצר בעצמו. למה ליצר חשוב מאד, שאפילו כשאדם מברך ברכה, וברך את תחילת הברכה עם כונה יפה, חשוב מאד ליצר שאת המילים האחרונות 'בורא פרי העץ' או 'בורא פרי האדמה' שיגיד אותם ככה, בלי לחשוב!.. על מה כל המלחמה הגדולה הזאת? כבר את שם ה' הוא אמר עם כונה יפה ואת 'מלך העולם' גם כן כיון יפה, נו, אז שיהיה 'בורא פרי העץ' גם אלהים אחרים!

כך גם מסבירים, את הכתוב, לגבי הנחש שהוא מכיש 'בעקב', כי ה' לא נתן לו כח להשתלט על האדם 'בהכשה' אחת, והנחש

<p>בס"ד מצא את המסתתר</p>					
לפרשת	חקת				
<p>מצא 18 מילים בלבד בתפזורת. במאוזן, במאוךן ובאלכסון.</p>	<p>מצא מימרה מסתרת .</p>				
נ	מ	ס	ה	ו	א
ח	ו	ה	י	ה	ד
י	ד	א	ו	מ	ר
ס	א	ל	ד	ב	ס
ה	ת	ש	נ	ת	ה
י	ת	ב	ז	א	ד
נ	ע	ד	ס	ל	כ
ע	ג	א	ד	מ	ש
נ	נ	ס	ו	א	ל
כ	ת	ה	י	ד	ג
ד	ה	ג	מ	פ	ל
ר	ו	ל	כ	ל	נ
ש	נ	ס	ד	ד	ב
מ	ע	ש	א	י	נ
א	ל	ל	כ	ס	א
ו	ק	ס	א	ד	מ
ל	ד	ש	א	י	נ
ס	ל	ל	ו	ס	ג
מ	ג	ח	ש	ע	ה
ח	ד	ס	ב	ג	כ
<div>חקת בשרה בחלל</div> <div>יתחפא יטפא נגעת</div> <div>תקדש קלענו מלאך</div> <div>שחאל יטין ונתה</div> <div>אדום אהרן ההר</div> <div>פן בחרב כנעני</div> <div>שרים חפרוה סיוח</div> <div>האם מצאת את המשפט:</div> <div>הוא היה אומר אל תהי בז לכל אדם ואל תהי מפליג לכל דבר שאין לך אדם שאין לו שעה ...</div> <div>מאת : נסכת אבות פרק ד משנה ג</div>					

ככה, עם כונה יפה,

- היצר אומר, **לאא!!!**

כי היצר מבין שברכה שלמה עם 'כונה'

יפה, היא נ'פקא מינא גדולה' לעליה!

כך גם לגבי העצבות, העצבות היא דבר נורא ואיום, היצר שואף מאד שהאדם יגיע לעצבות! כי ע"ז כך הוא מצליח להוריד את האדם מכל העבודת ה'.

חוץ מזה, כשהיצר מתחיל לכבוש, בכך הוא מתחיל לשלוט. בחצי הברכה הזאת היצר הצליח לגבור עליו, אולי גם על הברכה הבאה הוא יצליח לשלוט, ואחרי כן היצר יעבור לכל מיני דברים אחרים. לכן צריכים לדעת, שכל מלחמה קטנה היא חשובה מאד.

מי יודע, אנשים שנפלו, שייך שהנפילה שלהם התחילה מכלום או להיפך אנשים שזכו להתעלות, יכול להיות שהם התגברו באיזה דבר קטן ומשם והלאה התחיל הנצחון שלהם. לא חייב שאדם יתחיל את העליה שלו בגדולות ובנפלאות.

יש הרבה דברים שגורמים לאנשים להתיאש והם לא צודקים. שייך ששנים על גבי שנים הם לא הצליחו להתגבר על היצר בנקודה מסוימת, כי עדיין לא נגזרה להם ההצלחה, ושייך שפתאום ביום כיפורים אחד נגזר שבנקודה הזאת יתנו להם עזרה מיוחדת, בדברים ששנים הוא לא הצליח

^{**ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.**}

עיניים מתגלגלות.

נמצאים אנו בפתחם של ימי הקיץ

החמים, המביאים עמם ניסיונות גדולים לגברים ולנשים בכל עיניי הקדושה.

וכבר כתב הצדיק הקדוש, בעל 'טהרת-הקודש': "כי לפעמים אפילו ע"י פעם אחד שתעמוד בניסיון חזק בעיניים – תוכל לזכות למדרגת קדושה גדולה!"

כי בכל פעם שאדם מתגבר על יצרו ושומר עינו מראיות זרות – זוכה הוא לשעת רצון גדולה בשמיים.

עד כדי שכתב הצדיק ר' נתן מברסלב: "היה כדאי ושווה לבוא לעולם הזה ולעבור בו את כל השבעים שנה עם כל הניסיונות והירידות – בשביל התגברות אחת בשמירת העיניים!"

לפנינו מעשה מרטיט ומצמרד שאייע לפני זמן מה, הממחיש לנו את כוחו הנורא של השומר על עינו בקדושה: "שלום שמי בש, ב"ה אני נשוי כמה שנים וזכייתי למספר ילדים נפלאים.

היה זה לפני מספר שנים, כשאחד מילדיי גדל ונכנס לגן. הוא היה ילד חכם שרצה תמיד ללמוד ולהחכים, ואף בגן ובמכינה עשה חיל והחל לקרוא אותיות ומשפטים בהצלחה.

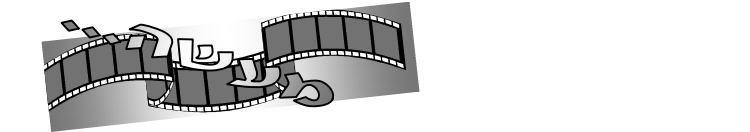
והנה, כאשר עלה לכתה א; החלו הדברים לפתע להסתבך. בזמן שכל ילדי הכיתה הצליחו לקרוא משפטים וסיפורים שלמים, דווקא בני שהצטיין עד עתה, לא הצליח לקרוא משפטים שלמים והיה נתקע הרבה.

הוא היה מתעייף מהקריאה, ואף אחד מהמורים לא ידע מהי הסיבה המצב החמיר.

ואני ואשתי לא הבנו מה קורה, הרי עד היום הוא התקדם כה יפה, וכעת אף אחד לא יידע מה אירע. מאבאנים העלו השערות רבות. אולי זו בעית ריכוז, אולי חוסר שינה, שמא יש לו צורך להשתחרר.

אני ואשתי היינו חסרי אונים ועשינו הכל: קנינו לו 'אומגה 3' היקרה ביותר, הבאנו לו כדורי מנטולין, קלמורנבין וטרמפולינות לאיזון ועבי' המוח – אך שום דבר לא הועיל.

חצי שנה שניסינו הכל וכלום לא אז לילד יש בעיה ואף אחד לא ידע מהי. יום אחד, החלטנו לבדוק שמא יש לילד בעית שמיעה או ראייה ולכן אינו מתקדם בקריאה ובלימודים. בדיקת השמיעה הראתה

שהכל מצוין, אך דוקא בדיקת הראיה גילתה לנו פתח אור..

הרופא גילה כי יש בעיה בראיה של הילד. הילד החל להרכיב משקפיים, אך גם זה לא הועיל. הוא עדין התקשה לקרוא.

הלכנו לרופא נוסף שהציע להגדיל את המספר. רופא שלישי הציע להעלות צילינדר. הרביעי אמר שחייבים משקפיים זו מספריות והחמישי הפנה אותנו למכון של מיקוד עיניים שרק גרף ממני כספים רבים.

ללא שום מציאת פיתרון, כשאני זועק לה' שיעזור לנו למצוא את הבעיה של בני.

עד שיום אחד הגעתי לפרופסור מומחה בתחום העיניים, ראש מחלקה גדול. הזמנתי תור וציננתי שזה דחוף, וקבעו לי תור לעוד.. חצי שנה.

הגעתי לפרופסור עם בני והוא ערך לו בדיקה. "העין השמאלית של בנך הינה 'עין עצלה' והיא הגורמת לו לפזילה ולקושי בקריאה. המשקפיים שהיו לו עד היום רק הרסו את ראייתו, לכן, חייבים להרכיב לו משקפיים עם 'עדשות מגדלת' והינו חייב לישון בלילה כשעינו השמאלית מכוסה בתחבושת, אחרת יאיבד הוא את ראייתו", קבע הפרופסור. הבטחתי לעשות כל שביכולתי וקבענו פגישה נוספת למעקב.

באותה תקופה נולד לי ילד נוסף והיה קשה לי להקפיד אחר כל הוראות הפרופסור. בביקור השני אצל הפרופסור, ראה הוא כי המצב מדרדר. הוא האשים אותי בכך וציווה עליי כעת להגדיל לו את המספר במשקפיים ואף להיות עם תחבושת בעין שמאל כל היום, כמה חודשים, כדי שלא יאיבד את הראיה.

לאחר כמה חודשים, בחודש אייר, הגענו לביקור שלישי. הפרופס' ערך בדיקה וקבע: "אני מצטער, אני מרים ידיים – בקרוב הילד יהיה עיוור בעין שמאל!"

הודעזעתי. הרגשתי כי חיי אבדו וחשך עליי עולמו. בני יהיה עיוור כל חייו!?

שנה וחצי של ביקורים אצל רופאים עם הוצאות ענק, וכעת הכל אבד. נשברתי. היה זה לפני חג השבועות קיבלתי עבודה זמנית בשכונת 'רחביה' בירושלים, ולפניי ניצבה התלבטות קשה: האם להגיע למקום העבודה במונית או שמא אלך ברגל כעשרים דקות, ובכך אחסוך את הנסיעות, אך מצד שני, אמור אני לעבור דרך שכונת חילונית שיש בהם המון ניסיונות בשמירת העיניים.

נזכרתי כי שמעתי בשם צדיקים כי אדם המתגבר על יצרו ושומר על עינו לכבוד ה'- בכוחו לפעול ישועות בשמיים.

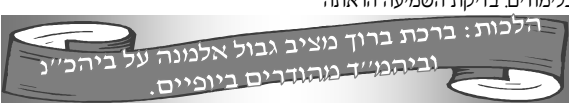
הרי כעת אני חייב ישועה לבני וזה הזמן. "בורא עולם, לכבודך אני לוקח מונית כדי לשמור על עיניי", אמרתי.

עליתי מונית, וכל הדרך, כשנסענו ברחוב 'קינג' – גורג; השפלתי עיניי במונית והתפללתי בדמעי: "אבא, ראה כיצד אני נמצא לבד ויכול להביט לכל עבר כרצוני, אך לכבודך, אני מקדש את עיניי. אנא, שלח ישועה לבני בזכות כך!"

ארבע פעמים עשיתי את הדרך הזו במונית באותו יום, הלך ושוב, ובכל פעם השפלתי את עיני והתפללתי לה:.

לאחר יומיים, באסרו חג שבועות הלכתי עם בני לבדיקת מצב במכון רפואה. הם ערכו צילומים ובדיקות, ואמרו לי בזה הלשון: "זה נס!, לבנך אין שום עין עצלה ושום פזילה, הוא רואה מצוין ועין שמאל שלו מתפקדת במאה אחוז!"

רבותי, נס! אני כותב זאת ורועד!!! אבל בני היום רואה % 110 בשני עיניי. הרופאים עד היום המומים, אך אני יודע כי יש ניסים גלויים לאדם השומר את עיניו!!!

א. ברכת ברוך מציב גבול אלמנה על ביהכ"נ וביהמ"ד מהודרים ביופיים

סעי' י', שו"ע: הרואה בתי ישראל בישובן וכו' אומר בא"י אמ"ה מציב גבול אלמנה. כי ישראל בזמן הגלות נמשלו לאלמנה וכדכתיב (איכה א') היתה כאלמנה. וכמבואר במשנ"ב (סקי"ד) ובשאר אחרונים מצינו דעות שונות בענין זה, ולכן אין מברכים ברכה זו אלא על בתי כנסיות ובתי מדרשות המרהיבים ביופיים ובתיקונם, ובארץ ישראל הסומך לברך ברכה זו לא הפסיד.

ומש"כ בשו"ע סעי' י"א: הרואה בתי עכ"ר[[] בישובן אומר בית גאים יסח ה' ובחורבנן אומר אל נקמות ה' וכו'. ועיין משנ"ב אי מיירי בבתי נכרים או בבית תיפלתם, וכיון שאינו טופס ברכה אלא פסוקים (ממשלי ט"ו ותהילים צ"ד) יכול לאומרו, כי אין לחשוש לספק ברכות להקל.

ב. ברכת אשר יצר אתכם בדין כשרואה קברי ישראל, ופסוק 'בושה אמכם' כשרואה קברי עכו"ם.

סעי' י"ב, שו"ע: הרואה קברי ישראל אומר ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר יצר אתכם בדין וכו'. ומסתימת הפוסקים משמע שאפילו רואה הקברים מרחוק, וכגון שנוסע בדרך ותוך כדי נסיעתו רואה בית קברות יהודי יברך ברכה זו, אבל הסומך שלא לברך אלא בשעה שמבקר בבית הקברות בפנים יש לו על מי לסמוך, וישתדל שהברכה תהיה כשעומד סמוך בתוך ד' אמות להקברים. וכאמור במשנ"ב (סקט"ז) אין מברכים ברכה זו כשיש רק קבר אחד. אמנם בקבר אחים, אפילו המצבה אחת, יש לברך ברכה זו. ומברכים ברכה זו אפילו בשבת, כי אין בו משום צידוק הדין.

ובענין מש"כ בשו"ע: על קברי נכרים אומר "בושה אמכם מאד חפרה ילדתכם הנה אחרית גויים מדבר ציה וערבה" (פסוק הוא בירמיה נ'), יי מש שכתב שאם על הקברים יש תבנית צלב אין נוהגים לאמרו.

בה"ט סק"ח: כתב בדרשות מהר"ש כשהיה הולך על הקבר היה אומר וכו'. ע"ע מנהגים בהליכה על הקברים בסי' תקפ"א אות כ"א.

ג. לברך שוב על בית הקברות אחר תוך שלושים יום, או באותו ביה"ק כשתחדש בו קבר

סעי' י"ג, שו"ע: כל ברכות הראיה אם חזר וראה אותו דבר בתוך ל' יום אינו חוזר ומברך ודווקא כשראה אותו מלך אבל אם ראה מלך אחר צריך לברך (מ"ב סקי"ז), ובהמשך דבריו דן המשנ"ב לענין אם רואה בית הקברות אחר תוך ל' יום אם יברך, ומסיים לעיין בפתחי תשובה מש"כ בשם ס' עמודי אור. ובדבריו מסיק העמודי אור שלא לברך על ראיית בית הקברות אחר בתוך ל' יום, כי יש להבדיל בין ראיית מלך וכן כל שאר ברכות הראיה שהנפש מתפעלת מראיית אחר כיוצא בו, כי אין מלך דומה לחביו ואין הרים גבוהים וימים דומים אחד לשני וכיוצב"ז, משא"כ קברים שדומים זה לזה ואין שום חיידוש. אמנם הנוהג לברך שוב אשר יצר אתכם בדין וכו' כשרואה בית קברות אחר נוהג כהוגן לפי הרבה מגדולי הפוסקים.